ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (πέμπτο τμήμα)
της 10ης Μαρτίου 1992 *

Στην υπόθεση C-179/87,

Sharp Corporation, Osaka, Ιαπωνία, εκπροσωπούμενη από τους Jeremy Lever, QC, Christopher Vajda, barrister, Gray' s Inn, και Robin Griffith, solicitor του γραφείου Clifford Chance, με αντίκλητους στο Λουξεμβούργο τον δικηγόρο Jean-ClaudeWolter, 8, rue Zithe,

προσφεύγουσα,

κατά

Συμβουλίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενου από τον Hans-Jürgen Lambers, διευθυντή της Νομικής Υπηρεσίας, και Erik Stein, νομικό σύμβουλο, επικουρούμενους από τους Hans-Jürgen Rabe και Michael Schütte, αντίστοιχα δικηγόρους Αμβούργου και Βρυξελλών, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Jörg Käser, διευθυντή της διευθύνσεως νομικών υποθέσεων της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων, 100, boulevard Konrad Adenauer, Kirchberg,

καθού,

υποστηριζόμενου από την

Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τον John Temple Lang, νομικό σύμβουλο και Erik White, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Roberto Hayder, εκπρόσωπο της Νομικής Υπηρεσίας, Centre Wagner, Kirchberg,

παρεμβαίνουσα,

και από την

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

Committee of European Copier Manufacturers (CECOM), Κολωνία, εκπροσωπούμενη από τους Dietrich Ehle και Volker Schiller, δικηγόρους Κολωνίας, με αντίκλητους στο Λουξεμβούργο τους δικηγόρους Arendt και Harles, 4, avenue Marie-Thérèse,

παρεμβαίνουσα,

που έχει ως αντικείμενο την ακύρωση του κανονισμού (ΕΟΚ) 535/87 του Συμβουλίου, της 23ης Φεβρουαρίου 1987, για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές συσκευών φωτοαντιγραφής που χρησιμοποιούν συνηθισμένο χαρτί, καταγωγής Ιαπωνίας (ΕΕ L 54, σ. 12), στο μέτρο που εφαρμόζεται στην προσφεύγουσα,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πέμπτο τμήμα),

συγκείμενο από τους R. Joliet, πρόεδρο τμήματος, Sir Gordon Slynn, F. Grévisse, J. C. Moitinho de Almeida και M. Zuleeg, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: J. Mischo
γραμματέας: D. Louterman-Hubeau, κυρία υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έκθεση ακροατηρίου,

αφού άκουσε τις προφορικές παρατηρήσεις των διαδίκων κατά τη συνεδρίαση της 3ης Οκτωβρίου 1990, κατά τη διάρκεια της οποίας η Sharp Corporation εκπροσωπήθηκε από τους Ian Stewart Forrester, QC, και Robin Griffith, solicitor,

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 13ης Δεκεμβρίου 1990,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

1 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου στις 9 Ιουλίου 1987, η εταιρία Sharp Corporation (στο εξής: Sharp), με έδρα την Osaka, ζήτησε, δυνάμει του άρθρου 173, δεύτερο εδάφιο, της Συνθήκης ΕΟΚ, την ακύρωση του κανονισμού (ΕΟΚ) 535/87 του Συμβουλίου, της 23ης Φεβρουαρίου 1987, για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές συσκευών φωτοαντιγραφής που χρησιμοποιούν συνηθισμένο χαρτί, καταγωγής Ιαπωνίας (ΕΕ L 54, σ. 12, στο εξής: προσβαλλόμενος κανονισμός), στο μέτρο που εφαρμόζεται στην προσφεύγουσα.

2 Η Sharp είναι εταιρία που κατασκευάζει μηχανήματα φωτοαντιγραφής, τα οποία χρησιμοποιούν συνηθισμένο χαρτί (στο εξής: PPC). Τον Ιούλιο 1985, η επιτροπή των Ευρωπαίων κατασκευαστών φωτοαντιγραφικών μηχανημάτων κατέθεσε στην Επιτροπή καταγγελία εναντίον της Sharp και άλλων Ιαπώνων παραγωγών, με την οποία κατηγορούσε την πρώτη ότι πωλούσε τα προϊόντα της εντός της Κοινότητας σε τιμές ντάμπινγκ.

3 Η Επιτροπή κίνησε τη διαδικασία αντιντάμπινγκ βάσει του κανονισμού (ΕΟΚ) 2176/84 του Συμβουλίου, της 23ης Ιουλίου 1984, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ ή επιδοτήσεων εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας (ΕΕ L 201, σ. 1), που οδήγησε στην έκδοση του κανονισμού (ΕΟΚ) 2640/86 της Επιτροπής, της 21ης Αυγούστου 1986, για την επιβολή προσωρινού δασμού στις εισαγωγές μηχανημάτων φωτοαντιγραφής καταγωγής Ιαπωνίας (ΕΕ L 239, σ. 5). Το ποσοστό του προσωρινού δασμού αντιντάμπινγκ ορίστηκε σε 15,8 % της καθαρής τιμής «ελεύθερο στα σύνορα της Κοινότητας» για τις εισαγωγές PPC που κατασκεύαζε και εξήγε η Sharp. Με τον προσβαλλόμενο κανονισμό,που εκδόθηκε μετά από πρόταση της Επιτροπής, το Συμβούλιο όρισε, στη συνέχεια, τον οριστικό δασμό αντιντάμπινγκ σε 20 %.

4 Στην έκθεση ακροατηρίου αναπτύσσονται διεξοδικώς τα πραγματικά περιστατικά, η διαδικασία, οι λόγοι ακυρώσεως και οι ισχυρισμοί των διαδίκων. Τα στοιχεία αυτά της δικογραφίας δεν επαναλαμβάνονται κατωτέρω παρά μόνο καθόσον απαιτείται για τη συλλογιστική του Δικαστηρίου.

5 Η Sharp, προς στήριξη της προσφυγής της, επικαλείται διαφόρους λόγους ακυρώσεως αντλούμενους, αντιστοίχως, από τον εσφαλμένο υπολογισμό της κανονικής αξίας, την εσφαλμένη σύγκριση μεταξύ κανονικής αξίας και τιμής εξαγωγής, την ανακριβή αποτίμηση της ζημίας που υπέστη η κοινοτική βιομηχανία, την εσφαλμένη εκτίμηση των συμφερόντων της Κοινότητας και τον εσφαλμένο υπολογισμό του δασμού αντιντάμπινγκ.

Επί του λόγου ακυρώσεως που αντλείται από τον εσφαλμένο υπολογισμό της κανονικής αξίας

6 Η Sharp υποστηρίζει ότι, στο μέτρο που τα θεσμικά όργανα θεώρησαν ότι δεν μπορούσαν να καθορίσουν την κανονική αξία βάσει των τιμών των συναλλαγών που πραγματοποιήθηκαν μεταξύ Sharp και της θυγατρικής της εταιρίας πωλήσεων στην Ιαπωνία, της Sharp Business KK (στο εξής: SBK), έπρεπε να μη στηρίξουν την κανονική αξία στις τιμές που χρέωνε η SBK στον πρώτο ανεξάρτητο αγοραστή, αλλά να καθορίσουν την εν λόγω αξία σύμφωνα με το άρθρο 2, παράγραφος 3, στοιχείο β, του κανονισμού 2176/84, δηλαδή να χρησιμοποιήσουν τη συγκρίσιμη τιμή εξαγωγής προς τρίτη χώρα ή να κατασκευάσουν την κανονική αξία. Η Sharp προσθέτει ότι το σύνολο των εξόδων της SBK έπρεπε να αφαιρεθεί από την κανονική αξία των επτά μοντέλων PPC, για τα οποία η εν λόγω αξία καθορίστηκε όπως αναφέρεται ανωτέρω, και δεν έπρεπε να περιληφθεί στον υπολογισμό της κανονικής αξίας του ογδόου μοντέλου της για το οποίο η κανονική αξία κατασκευάστηκε.

7 Διαπιστώνεται, καταρχάς, ότι, όπως προκύπτει από τα στοιχεία της δικογραφίας, η Sharp ελέγχει οικονομικά τη θυγατρική της εταιρία πωλήσεων στην Ιαπωνία και της αναθέτει καθήκοντα που ανήκουν κανονικά σε τμήμα πωλήσεων, ενταγμένο στην εσωτερική οργάνωση του παραγωγού.

8 Όπως ήδη δέχθηκε το Δικαστήριο, ιδίως με την απόφαση της 5ης Οκτωβρίου 1988, 250/85, Brother κατά Συμβουλίου (Συλλογή 1988, σ. 5683, σκέψη 16), η κατανομή των δραστηριοτήτων παραγωγής και των δραστηριοτήτων πωλήσεως εντός ενός ομίλου απαρτιζομένου από νομικώς διακρινόμενες εταιρίες δεν αναιρεί καθόλου το γεγονός ότι πρόκειται για μια ενιαία οικονομική οντότητα, η οποία οργανώνει κατ' αυτόν τον τρόπο ένα σύνολο δραστηριοτήτων, οι οποίες, σε άλλες περιπτώσεις, ασκούνται από μία οντότητα που είναι ενιαία και από νομικής απόψεως.

9 Υπ' αυτές τις συνθήκες, ευλόγως τα θεσμικά όργανα στηρίχθηκαν στις τιμές που κατέβαλε ο πρώτος ανεξάρτητος αγοραστής στον συνδεόμενο διανομέα, δεδομένου ότι

οι εν λόγω τιμές μπορούν, ορθώς, να θεωρηθούν ως οι πληρωθείσες ή πληρωτέες τιμές κατά τις συνήθεις εμπορικές πράξεις, κατά την έννοια του άρθρου 2, παράγραφος 3, στοιχείο α, του κανονισμού 2176/84.

10 Υπενθυμίζεται, συναφώς, ότι, όπως έκρινε το Δικαστήριο με την απόφαση της 5ης Οκτωβρίου 1988, 277/85 και 300/85, Canon κατά Συμβουλίου (Συλλογή 1988, σ. 5731, σκέψη 11), οι εν λόγω τιμές πρέπει να λαμβάνονται υπόψη κατά προτεραιότητα για τον καθορισμό της κανονικής αξίας και ότι οι άλλες λύσεις που αναφέρονται στο άρθρο 2, παράγραφος 3, στοιχείο β, σημεία i και ii, του κανονισμού 2176/84 προβλέπονται απλώς επικουρικώς.

11 Προστίθεται, περαιτέρω, ότι, όπως έκρινε το Δικαστήριο με την απόφαση της 5ης Οκτωβρίου 1988, 273/85 και 107/86, Silver Seiko κατά Συμβουλίου (Συλλογή 1988, σ. 5927, σκέψη 14), λαμβανομένων υπόψη των τιμών του συνδεδεμένου διανομέα αποτρέπεται το ενδεχόμενο το κόστος, το οποίο προφανώς περιλαμβάνεται στην τιμή πωλήσεως ενός προϊόντος όταν η πώληση αυτή πραγματοποιείται από τμήμα πωλήσεων ενταγμένο στην εσωτερική οργάνωση του παραγωγού, να μην περιληφθεί όταν η ίδια δραστηριότητα πωλήσεως του προϊόντος ασκείται από εταιρία νομικώς διακρινόμενη, καίτοι οικονομικώς ελεγχόμενη από τον παραγωγό. Το αυτό συμβαίνει όσον αφορά ενσωμάτωση των εξόδων που φέρει η SBK στην κανονική αξία που κατασκευάστηκε για ένα από τα μοντέλα της Sharp.

12 Η Σηαρπ υποστηρίζει, επίσης, ότι αποτέλεσε το αντικείμενο διαφορετικής μεταχειρίσεως από αυτήν που τα θεσμικά όργανα επιφύλαξαν στην Nakajima, ιαπωνική εταιρία εξαγωγών, στην υπόθεση «Ηλεκτρονικές γραφομηχανές» (απόφαση της 5ης Οκτωβρίου 1988, 301/85, Sharp Corporation κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1988, σ. 5813, σκέψη 22). Στην περίπτωση της Nakajima κανένα έξοδο ή κέρδος σχετικά με την εσωτερική εμπορία και την εσωτερική διανομή δεν περιελήφθη στον υπολογισμό της κανονικής αξίας.

13 Αυτό το επιχείρημα δεν μπορεί να γίνει δεκτό. Συναφώς, αρκεί η διαπίστωση ότι οι καταστάσεις δεν είναι συγκρίσιμες, δεδομένου ότι, εν αντιθέσει προς τη Sharp, η Nakajima δεν εξασφάλιζε η ίδια την εμπορία των προϊόντων της εντός της εσωτερικής αγοράς, αλλά τα πωλούσε προς τον σκοπό αυτό σε τρίτον.

14 Όπως προκύπτει από το σύνολο των προηγουμένων σκέψεων, ο λόγος ακυρώσεως που αντλείται από τον εσφαλμένο υπολογισμό της κανονικής αξίας πρέπει να απορριφθεί.

Επί του λόγου ακυρώσεως που αντλείται από την εσφαλμένη σύγκριση μεταξύ κανονικής αξίας και τιμής εξαγωγής

15 Η Sharp υποστηρίζει ότι, στην περίπτωση που ορθώς τα θεσμικά όργανα καθόρισαν την κανονική αξία σε συνάρτηση με τις τιμές πωλήσεως της SBK, όφειλαν να αφαιρέσουν το σύνολο των εξόδων της SBK από την εν λόγω αξία, δεδομένου ότι τα εν λόγω έξοδα έχουν σχέση αποκλειστικά με τις εσωτερικές πωλήσεις. Το ίδιο συμβαίνει όσον αφορά το ένα από τα μοντέλα της Sharp του οποίου τα έξοδα περιελήφθησαν στην κατασκευασμένη κανονική αξία. Τα θεσμικά όργανα, αρνηθέντα, κατ' αυτόν τον τρόπο, να προβούν σ' αυτές τις αφαιρέσεις, ενώ τα αντίστοιχα έξοδα που φέρουν οι ευρωπαϊκές θυγατρικές εταιρίες πωλήσεων της Sharp αφαιρέθησαν από την τιμή εξαγωγής, καθόρισαν την κανονική αξία σε στάδιο εμπορίας που δεν μπορεί να συγκριθεί με το στάδιο « έξοδος από το εργοστάσιο » που χρησιμοποιήθηκε για την τιμή εξαγωγής.

16 Παρατηρείται, σχετικώς, ότι η κανονική αξία και η τιμή εξαγωγής καθορίστηκαν και οι δύο βάσει της τιμής στην οποία το προϊόν πωλήθηκε για πρώτη φορά σε ανεξάρτητο αγοραστή.

17 Τονίζεται, περαιτέρω, ότι η Sharp δεν απέδειξε ότι οι πωλήσεις βάσει των οποίων καθορίστηκαν η κανονική αξία και η τιμή εξαγωγής αφορούσαν διάφορες κατηγορίες αγοραστών και πραγματοποιούνταν, κατά συνέπεια, σε διαφορετικά στάδια του εμπορίου ικανά να δικαιολογήσουν τις αιτούμενες προσαρμογές. Κατά συνέπεια, τα θεσμικά όργανα δεν είχαν την υποχρέωση να τις παραχωρήσουν.

18 Η Sharp υποστηρίζει, τέλος, ότι ο κανονισμός 2176/84 πρέπει να ερμηνεύεται σύμφωνα με την ΓΣΔΕ και τον κώδικα αντιντάμπινγκ του 1979 που απαιτούν δίκαιη σύγκριση για τον καθορισμό υπάρξεως ντάμπινγκ.

19 Το εν λόγω επιχείρημα δεν μπορεί να γίνει δεκτό. Λαμβανομένων υπόψη των προεκτεθέντων, αρκεί, πράγματι, η διαπίστωση ότι η Sharp δεν απέδειξε ότι η κανονική αξία και η τιμή εξαγωγής είχαν συγκριθεί σε διαφορετικά στάδια εμπορίας.

20 Ο λόγος ακυρώσεως που αντλείται από την εσφαλμένη σύγκριση μεταξύ κανονικής αξίας και τιμής εξαγωγής πρέπει, επομένως, να απορριφθεί.

Επί των λόγων ακυρώσεως που αντλούνται από την ανακριβή αποτίμηση της ζημίας που υπέστη η κοινοτική βομηχανία

Α — *Επί της εσφαλμένης εκτιμήσεως του ομοειδούς χαρακτήρα των PPC*

21 Πρέπει να τονιστεί προκαταρκτικά ότι τα θεσμικά όργανα κατέληξαν στο συμπέρασμα ότι όλα τα PPC, τουλάχιστον αυτά που ανήκουν σε παρακείμενα τμήματα, από το φωτοαντιγραφικό μηχάνημα για προσωπική χρήση μέχρι και το τμήμα 5 της ταξινόμησης Dataquest,έπρεπε να θεωρούνται ως ομοειδή προϊόντα, ενώ τα ανήκοντα στο τμήμα 6 μηχανήματα, για τα οποία δεν υπάρχει κοινοτική παραγωγή, αποκλείστηκαν από την έρευνα (31η αιτιολογική σκέψη του προσβαλλομένου κανονισμού).

22 Διαπιστώνεται σχετικώς ότι, κατά τις ταξινομήσεις των PPC που πραγματοποίησαν η Info-Markt και η Dataquest, στις οποίες αναφέρθηκαν στην υπό κρίση υπόθεση τα θεσμικά όργανα, η αγορά των PPC περιλαμβάνει διάφορα τμήματα που ορίζονται σε συνάρτηση με τα τεχνικά χαρακτηριστικά και τις επιδόσεις των εν λόγω μηχανημάτων. Όπως, άλλωστε, αναφέρει η 31η αιτιολογική σκέψη του προσβαλλομένου κανονισμού, κατά τη διάρκεια της περιόδου αναφοράς, οι Ιάπωνες παραγωγοί εξήγαγαν PPC ανήκοντα αποκλειστικά στο τμήμα των φωτοαντιγραφικών μηχανημάτων για προσωπική χρήση και στα τμήματα 1 έως 4.

23 Η Sharp υποστηρίζει ότι κακώς τα θεσμικά όργανα αγνόησαν τη διαίρεση σε τμήματα της αγοράς των PPC και θεώρησαν όλα αυτά τα μηχανήματα ως ομοειδή προϊόντα κατά την έννοια του άρθρου 2, παράγραφος 12, του κανονισμού 2176/84. Η Sharp, για να αποδείξει ότι τα ανήκοντα σε παρακείμενα τμήματα PPC δεν είναι ομοειδή, παρατηρεί ότι ο αγοραστής PPC που ανήκει στο τμήμα 1 δεν θα αγόραζε PPC για προσωπική χρήση, λόγω του ότι το κόστος ανά φωτοαντίγραφο και η σχετική χρησιμότητα του τελευταίου μειώνεται όσο αυξάνεται ο όγκος των αντιγράφων.

24 Η Sharp ισχυρίζεται, εξάλλου, ότι δεν υπάρχει καμία ομοιογένεια μεταξύ των PPC που ανήκουν σε τμήματα καλούμενα όχι παρακείμενα. Σχετικώς αναφέρεται, καταρχήν, στην απόφαση 88/88/ΕΟΚτης Επιτροπής, της 22ας Δεκεμβρίου 1987, σχε-

τική με την κοινή επιχείρηση Olivetti/Canon (ΕΕ L 52, σ. 51), κατά την οποία τα PPC κατανέμονται σε τρεις διακεκριμένες αγορές, δηλαδή στην αγορά της κατώτερης σειράς (από τα PPC για προσωπική χρήση μέχρι το τμήμα 2 της ταξινόμησης Dataquest), την αγορά της μέσης σειράς (τμήματα 3 και 4) και την αγορά της ανώτερης σειράς (τμήματα 5 και 6). Τονίζει, περαιτέρω, ότι η διαίρεση της αγοράς σε τμήματα, όπως έγινε δεκτή από την Επιτροπή, προκύπτει από τον ανταγωνισμό μεταξύ των PPC που ανήκουν στο ίδιο τμήμα και που είναι πιο έντονος από τον ανταγωνισμό μεταξύ PPC διαφόρων τμημάτων.

25 Παρατηρείται, σχετικώς, ότι κατά το άρθρο 4, παράγραφος 1, του κανονισμού 2176/84 «ζημία καθορίζεται μόνο αν οι εισαγωγές που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ ή επιδοτήσεων προκαλούν ζημία, δηλαδή προκαλούν ή υπάρχει κίνδυνος να προκαλέσουν, διά των επιπτώσεων του ντάμπινγκ ή της επιδότησης, μια σημαντική ζημία σε υφιστάμενο κλάδο παραγωγής της Κοινότητας ή καθυστερούν αισθητά τη δημιουργία αυτής της παραγωγής». Δυνάμει της παραγράφου 4 του ίδιου άρθρου, «η επίπτωση των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ ή επιδότησης πρέπει να αξιολογηθεί σε σχέση με την παραγωγή του ομοειδούς προϊόντος στην Κοινότητα (...)». Εξάλλου, το άρθρο 2, παράγραφος 12, του εν λόγω βασικού κανονισμού ορίζει ότι «με τον όρο ομοειδές προϊόν νοείται ένα πανομοιότυπο προϊόν, δηλαδή όμοιο από κάθε άποψη με το εξεταζόμενο προϊόν, ή ελλείψει τούτου, ένα άλλο προϊόν του οποίου τα χαρακτηριστικά παρουσιάζουν στενή ομοιότητα προς εκείνα του υπό εξέταση προϊόντος».

26 Βάσει των μελετών της αγοράς στις οποίες προέβησαν η Info-Markt και η Dataquest, τα θεσμικά όργανα κατέληξαν στο συμπέρασμα ότι, αν όλα τα PPC δεν ήταν ομοειδή, τουλάχιστον τα PPC που ανήκουν σε παρακείμενα τμήματα, από το φωτοαντιγραφικό μηχάνημα για προσωπική χρήση μέχρι τα μηχανήματα του τμήματος 5 της ταξινόμησης Dataquest, έπρεπε να θεωρούνται ως ομοειδή. Πράγματι, όπως προκύπτει από τη δικογραφία, στις προαναφερθείσες μελέτες, τα τμήματα δεν οριοθετήθηκαν σαφώς, στον βαθμό που, αφενός, ορισμένα PPC μπορούν να ταξινομηθούν σε περισσότερα διαφορετικά τμήματα, λαμβανομένων υπόψη ορισμένων χαρακτηριστικών τους και τεχνικών δεδομένων, και που, αφετέρου, υπάρχει ανταγωνισμός τόσο μεταξύ των PPC που ανήκουν σε παρακείμενα τμήματα όσο και μεταξύ των PPC που έχουν ταξινομηθεί στα διάφορα προαναφερθέντα τμήματα.

27 Οι διαφορές μεταξύ PPC που ανήκουν σε ένα μόνο ή σε διαφορετικά τμήματα, σχετικά ιδίως με την ταχύτητά τους και τη δυναμικότητα παραγωγής αντιγράφων, δεν επαρκούν για να αποδείξουν ότι τα εν λόγω PPC δεν επιτελούν τις ίδιες λειτουργίες ή

ότι δεν ανταποκρίνονται στις ίδιες ανάγκες. Όπως, εξάλλου, επισημαίνει η 30ή αιτιολογική σκέψη, τρίτο εδάφιο, του προσβαλλομένου κανονισμού, το ότι η επιλογή των πελατών μπορεί να καθοριστεί σε συνάρτηση με παράγοντες που συνδέονται ιδίως με την απόφαση συγκέντρωσης ή αποκέντρωσης των εγκαταστάσεών τους φωτοαντιγραφής επιβεβαιώνει την ύπαρξη ανταγωνισμού μεταξύ μηχανημάτων διαφόρων κατηγοριών.

28 Τονίζεται ότι, λαμβανομένων υπόψη των αλληλεπικαλύψεων μεταξύ των διαφόρων τμημάτων, που προαναφέρθηκαν, η ταχύτητα παραγωγής φωτοαντιγράφων δεν μπορεί να ληφθεί ως στοιχείο διακρίσεως των PPC. Όπως, πράγματι, προκύπτει από τα στοιχεία της δικογραφίας, τα PPC ιδίως που παράγουν μεταξύ 40 και 45 αντιγράφων ανά λεπτό μπορούν να ανήκουν είτε στο τμήμα 3 (31 έως 45 αντίγραφα) είτε στο τμήμα 4 (40 έως 75 αντίγραφα). Το ίδιο συμβαίνει με τα φωτοαντιγραφικά μηχανήματα για προσωπική χρήση που παράγουν μέχρι 12 αντίγραφα ανά λεπτό, ενώ τα μηχανήματα που ανήκουν στα τμήματα 1α και 1β παράγουν αντιστοίχως μέχρι 20 και από 15 έως 20 αντίγραφα ανά λεπτό.

29 Όσον αφορά το επιχείρημα της Sharp, το αντλούμενο από τον καθορισμό των σχετικών αγορών, όπως αυτός προκύπτει από την απόφαση 88/88, πρέπει να γίνει δεκτό, σύμφωνα με την άποψη της Επιτροπής, ότι ο εν λόγω καθορισμός δεν αποκλείει ορισμένη αλληλεπικάλυψη μεταξύ των PPC που ανήκουν στα εν λόγω τρία τμήματα ούτε το ότι αυτή είναι μικρότερη από την αλληλεπικάλυψη μεταξύ των PPC που ανήκουν στο ίδιο τμήμα. Όπως προκύπτει, πράγματι, από τις προηγούμενες σκέψεις, τα καθοριζόμενα σ' αυτή την απόφαση τμήματα, όπως και αυτά που προκύπτουν από τις ταξινομήσεις Dataquest και Info-Markt, δεν μεταφράζονται σε διακεκριμένες αγορές.

30 Λαμβανομένων υπόψη των προεκτεθέντων, διαπιστώνεται ότι η Sharp δεν απέδειξε ότι είναι εσφαλμένη η εκτίμηση των θεσμικών οργάνων κατά την οποία, στην προκειμένη περίπτωση, «η παραγωγή του ομοειδούς προϊόντος στην Κοινότητα», κατά την έννοια του άρθρου 4, παράγραφος 4, του κανονισμού 2176/84, ήταν η παραγωγή του συνόλου των PPC, συμπεριλαμβανομένων όλων των τμημάτων.

31 Ο αντλούμενος από την εσφαλμένη εκτίμηση του ομοειδούς χαρακτήρα των προϊόντων λόγος ακυρώσεως πρέπει, κατά συνέπεια, να απορριφθεί.

Β — *Επί του εσφαλμένου καθορισμού της κοινοτικής παραγωγής*

32 Η Sharp ισχυρίζεται ότι, λαμβανομένων υπόψη των πολλών εισαγωγών προελεύσεως Ιαπωνίας που πραγματοποίησαν η Rank Xerox, η Océ και η Olivetti, τα θεσμικά όργανα δεν έπρεπε να περιλάβουν τις εν λόγω εταιρίες στον αριθμό των παραγωγών που αποτελούν «τον κλάδο παραγωγής της Κοινότητας», κατά την έννοια του άρθρου 4, παράγραφος 5, του κανονισμού 2176/84, και να μεταβάλουν, έτσι, τη θέση που είχαν λάβει σε πολλές προηγούμενες υποθέσεις. Κατά την άποψη της Sharp, κανένας παραγωγός της Κοινότητας δεν ήταν σε θέση να προβάλει την ύπαρξη ζημίας, προκύπτουσας από τις εισαγωγές μικρών φωτοαντιγραφικών μηχανημάτων προελεύσεως Ιαπωνίας. Εν πάση περιπτώσει, η ευρωπαϊκή παραγωγή σ' αυτόν τον τομέα ήταν, κατά τη Sharp, περιορισμένη ή ανύπαρκτη.

33 Όσον αφορά τη Rank Xerox, η Sharp υπενθυμίζει, καταρχάς, ότι η εν λόγω επιχείρηση συμμετέχει κατά 50 % στο κεφάλαιο της Fuji Xerox, ιαπωνικής εταιρίας η οποία, αφενός, προμήθευσε μεγάλες ποσότητες PPC, πλήρως συναρμολογημένων και φερόντων την ετικέτα Rank Xerox, «kits», και συστατικά μηχανημάτων και, αφετέρου, της παρέσχε τεχνική υποστήριξη και τη συνεργασία της για τη δημιουργία νέων προτύπων. Η Rank Xerox, αγοράζοντας υπ' αυτές τις συνθήκες PPC από τη Fuji Xerox, είχε συγχρόνως τη δυνατότητα να πραγματοποιήσει κέρδος και να επηρεάσει την τιμή μεταβιβάσεως των εν λόγω μηχανημάτων. Το να περιληφθεί η Rank Xerox στην κατηγορία των παραγωγών της Κοινότητας δεν μπορούσε, επομένως, παρά να νοθεύσει την εκτίμηση της φερομένης ζημίας.

34 Παρατηρείται, σχετικώς, ότι το Δικαστήριο, αποφαινόμενο επί του ιδίου επιχειρήματος που είχε τότε προβληθεί από την Gestetner, με την απόφαση της 14ης Μαρτίου 1990, C-156/87, Gestetner κατά Συμβουλίου και Επιτροπής (Συλλογή 1990, σ. I-781, σκέψη 57), παρατήρησε ότι, όσον αφορά την εισαγωγή PPC προελεύσεως Ιαπωνίας, τα οποία προμήθευε η Fuji Xerox, τα κοινοτικά όργανα θεώρησαν ότι η Rank Xerox δεν απέδειξε ότι είχε αναγκαστεί να αγοράσει τα μηχανήματα για λόγους αυτοπροστασίας. Κατά τις συγκεντρωθείσες πληροφορίες, επρόκειτο για απόφαση διαχειρίσεως που ελήφθη στο πλαίσιο του ομίλου Rank Xerox. Εντούτοις, ο όγκος των εισαγωγών αυτών ήταν ελάχιστος σε σχέση με το σύνολο των PPC που παρήγε η Rank Xerox στην Κοινότητα, καθώς και σε σχέση με το σύνολο της κοινοτικής αγοράς (1 %), οι δε τιμές μεταπωλήσεως ήταν ακριβώς οι ίδιες με αυτές των αντιστοίχων συσκευών, παραγωγής της Rank Xerox.

35 Η Sharp αμφισβητεί, περαιτέρω, το ότι η παραγωγή της Rank Xerox θεωρήθηκε ότι αποτελούσε τμήμα της κοινοτικής παραγωγής, ενώ ένα μέρος της δραστηριότητάς της

συνίστατο, στην πραγματικότητα, στη συναρμολόγηση ή στην κατασκευή προϊόντων, εντός της Κοινότητας, με εξαρτήματα ή υλικά καταγωγής Ιαπωνίας. Ισχυρίζεται, σχετικώς, ότι το άρθρο 13, παράγραφος 10, που προστέθηκε στο κείμενο του κανονισμού 2176/84 με τον κανονισμό (ΕΟΚ) 1761/87 του Συμβουλίου, της 22ας Ιουνίου 1987 (ΕΕ L 167, σ. 9), καλούμενο «κανονισμός βιδολόγος», προβλέπει τη δυνατότητα επιβολής δασμών αντιντάμπινγκ στην περίπτωση αυτή. Θεωρεί ότι τα θεσμικά όργανα, εντάσσοντας στο πεδίο εφαρμογής της εν λόγω διατάξεως αποκλειστικά τις εγκατεστημένες στην Ιαπωνία εταιρίες και υπολογίζοντας, εξάλλου, τις εγκατεστημένες εντός της Κοινότητας εταιρίες που ασκούν τις ίδιες δραστηριότητες «βιδολόγου» στον αριθμό των κοινοτικών παραγωγών, επιφύλαξαν διαφορετική μεταχείριση σε όμοιες καταστάσεις.

36 Το εν λόγω επιχείρημα δεν μπορεί να γίνει δεκτό. Συγκεκριμένα, παρατηρείται σχετικώς ότι το άρθρο 13, παράγραφος 10, του κανονισμού 2176/84 εισήχθη σε ημερομηνία μεταγενέστερη της ημερομηνίας εκδόσεως του προσβαλλομένου κανονισμού και αφορά την επιβολή δασμού αντιντάμπινγκ επί προϊόντων συναρμολογουμένων ή κατασκευαζομένων εντός της Κοινότητας με εξαρτήματα ή υλικά παραγωγής της χώρας ή των χωρών εξαγωγής για τις οποίες πρόκειται και όχι τον καθορισμό της κοινοτικής παραγωγής.

37 Όσον αφορά την Océ και την Olivetti, που είναι επίσης εισαγωγείς PPC από την Ιαπωνία, από παραγωγούς, όμως, που δεν είναι συνδεδεμένοι, η Sharp ισχυρίζεται ότι οι εισαγωγές τους αντιπροσωπεύουν το 35 έως 40 % των πωλήσεων και μισθώσεών τους μηχανημάτων εντός της Κοινότητας και ότι θα έπρεπε, για τον λόγο αυτό, να αποκλειστούν επίσης από την κοινοτική παραγωγή.

38 Το εν λόγω επιχείρημα δεν μπορεί να γίνει δεκτό. Πράγματι, όπως έκρινε το Δικαστήριο με την προαναφερθείσα απόφαση της 14ης Μαρτίου 1990, C-156/87, σκέψη 45, η Olivetti και η Océ εισήγαγαν PPC καταγωγής Ιαπωνίας για να μπορούν να προσφέρουν στους πελάτες τους πλήρη σειρά προϊόντων. Τα PPC που υπάγονται στους τομείς 1 και 2 πωλούνταν σε τιμές ανώτερες απ' αυτές των προμηθευτών τους και αντιπροσώπευαν το 35 έως 40 % των πωλήσεων και εκμισθώσεων αυτών των νέων συσκευών στην αγορά, κατά τη διάρκεια της περιόδου μεταξύ 1981 και Ιουλίου 1985. Οι προσπάθειες όμως αυτών των δύο παραγωγών που αποσκοπούσαν στην τελειοποίηση και τη θέση σε κυκλοφορία πλήρους σειράς προϊόντων απέτυχαν λόγω της πτώσεως των τιμών της αγοράς που επέβαλαν οι ιαπωνικές εισαγωγές.

39 Το αντλούμενο από την προγενέστερη πρακτική των θεσμικών οργάνων επιχείρημα της Sharp δεν μπορεί, ούτε αυτό, να γίνει δεκτό. Πράγματι, όπως έκρινε το Δικαστήριο με την ίδια προαναφερθείσα απόφαση, C-156/87, σκέψη 43, τα κοινοτικά όργανα, ασκώντας την εξουσία εκτιμήσεως που διαθέτουν, οφείλουν να εξετάζουν αν πρέπει να αποκλείσουν από τον κλάδο παραγωγής της Κοινότητας τους παραγωγούς που συνδέονται με τους εξαγωγείς ή τους εισαγωγείς ή που είναι οι ίδιοι εισαγωγείς του προϊόντος που αποτελεί αντικείμενο ντάμπινγκ. Αυτή η εξουσία εκτιμήσεως πρέπει να ασκείται κατά περίπτωση σε συνάρτηση με όλα τα κρίσιμα πραγματικά περιστατικά.

40 Διαπιστώνεται ότι, σύμφωνα με τα στοιχεία της δικογραφίας και τις διεξαχθείσες ενώπιον του Δικαστηρίου συζητήσεις, σε κάθε περίπτωση που ανέφερε η προσφεύγουσα, ο αποκλεισμός ενός κοινοτικού παραγωγού από την κοινοτική παραγωγή ή η ενσωμάτωσή του σ' αυτήν υπήρξε αποτέλεσμα ασκήσεως μιας τέτοιας εξουσίας εκτιμήσεως.

41 Όσον αφορά, τέλος, το επιχείρημα της Sharp, κατά το οποίο η κοινοτική παραγωγή στον τομέα των μικρών φωτοαντιγραφικών μηχανημάτων είναι περιορισμένη ή ανύπαρκτη, αρκεί η διαπίστωση ότι, στην προκειμένη περίπτωση, τα θεσμικά όργανα ορθώς θεώρησαν ως ομοειδές προϊόν το σύνολο των PPC που ανήκουν σε παρακείμενα τμήματα, από το φωτοαντιγραφικό μηχάνημα για προσωπική χρήση μέχρι τα μηχανήματα του τμήματος 5 της ταξινόμησης Dataquest, και ότι, η κοινοτική παραγωγή στον τομέα των μικρών φωτοαντιγραφικών μηχανημάτων και μόνο δεν θα μπορούσε να ληφθεί υπόψη για τον καθορισμό της κοινοτικής παραγωγής.

42 Λαμβανομένων υπόψη των προεκτεθέντων, ο λόγος ακυρώσεως ο αντλούμενος από τον εσφαλμένο καθορισμό της κοινοτικής παραγωγής δεν είναι βάσιμος και πρέπει, κατά συνέπεια, να απορριφθεί.

Γ — *Επί της εσφαλμένης εκτιμήσεως των παραγόντων της ζημίας*

43 Η Sharp αμφισβητεί την ανάλυση των διαφόρων παραγόντων στην οποία προέβησαν τα θεσμικά όργανα για να εκτιμήσουν τη ζημία που υπέστη η κοινοτική παραγωγή, καθώς και το υποστατό της ζημίας που προσδιορίστηκε μ' αυτόν τον τρόπο και η οποία, κατά τη Sharp, προέκυψε όχι από τις εν λόγω εισαγωγές, αλλά από την πολιτική που ακολούθησαν οι κοινοτικές επιχειρήσεις και την κατωτερότητα των μηχανημάτων τους σε σχέση με τα ιαπωνικά PPC.

44 Σχετικώς, επιβάλλεται η αναφορά στις διατάξεις του κανονισμού 2176/84, που επισημαίνουν τη μέθοδο που πρέπει να ακολουθηθεί για τον προσδιορισμό της ζημίας, και ιδίως, στο άρθρο 4, παράγραφος 1, του εν λόγω κανονισμού. Δυνάμει της εν λόγω διατάξεως, αφενός, ζημία καθορίζεται μόνο αν οι εισαγωγές που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ προκαλούν ή υπάρχει κίνδυνος να προκαλέσουν, διά των επιπτώσεων του ντάμπινγκ ή της επιδότησης, σημαντική ζημία σε υφιστάμενο κλάδο παραγωγής της Κοινότητας και, αφετέρου, οι ζημίες που προκαλούνται από άλλους παράγοντες δεν πρέπει να αποδίδονται στις εισαγωγές που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ.

45 Το άρθρο 4, παράγραφος 2, του κανονισμού 2176/84 απαριθμεί τους παράγοντες που πρέπει να περιλαμβάνει η εξέταση της ζημίας, δηλαδή: α) τον όγκο των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ, β) την τιμή των εν λόγω εισαγωγών, και γ) την επίπτωσή τους επί του εξεταζομένου κλάδου παραγωγής. Η ίδια διάταξη διευκρινίζει, ωστόσο, ότι ούτε ένας μόνος ούτε και περισσότεροι από τους εν λόγω παράγοντες συνιστούν αναγκαστικά καθοριστική βάση κρίσεως.

46 Επομένως, τα θεσμικά όργανα, κατά την άσκηση της εξουσίας εκτιμήσεώς τους καλούνται να εξετάσουν τους προαναφερθέντες παράγοντες και να κάνουν δεκτά, μεταξύ των στοιχείων εκτιμήσεως που αναφέρονται προς τον σκοπό αυτό στην προαναφερθείσα διάταξη, τα στοιχεία που κρίνουν πρόσφορα σε κάθε περίπτωση. Στην υπό κρίση υπόθεση, τα θεσμικά όργανα προέβησαν σε λεπτομερή εξέταση των παραγόντων που αναφέρει η εν λόγω διάταξη.

47 Προκειμένου περί του όγκου των ιαπωνικών εισαγωγών, παρατηρείται ότι, παρόλον ότι οι πωλήσεις και μισθώσεις καινούργιων μηχανημάτων, κατασκευασθέντων από τους κοινοτικούς παραγωγούς, αυξήθηκαν κατά 74 % μεταξύ 1981 και 1984, το μερίδιό τους στην αγορά έπεσε από 21 % το 1981, σε 11 % κατά τη διάρκεια της περιόδου αναφοράς, ενώ το μερίδιο της κοινοτικής αγοράς, το κατεχόμενο από τους Ιάπωνες παραγωγούς, αυξήθηκε κατά την ίδια περίοδο από 70 σε 78 %. Τα θεσμικά όργανα μπόρεσαν, κατά συνέπεια, να θεωρήσουν ότι οι ιαπωνικές εισαγωγές, που αυξήθηκαν κατά 120 % και πλέον μεταξύ 1981 και 1984, είχαν εμποδίσει την ευνοϊκότερη εξέλιξη των πωλήσεων και μισθώσεων PPC από τις κοινοτικές επιχειρήσεις.

48 Όσον αφορά τις υποτιμολογήσεις των εισαχθέντων προϊόντων, αρκεί η διαπίστωση ότι, παρά τα συμπληρωματικά χαρακτηριστικά και επιδόσεις που παρουσίαζαν τα κατασκευαζόμενα στην Ιαπωνία PPC, σε σχέση με τα συγκρίσιμα εντός της Κοινό-

τητας κατασκευαζόμενα PPC, οι τιμές τους ήταν ίδιες ή και μάλιστα κατώτερες από τις τιμές των PPC των κοινοτικών παραγωγών (44η, 47η και 49η αιτιολογική σκέψη του προσβαλλομένου κανονισμού).

49 Όσον αφορά την επίπτωση των υποτιμολογημένων εισαγωγών επί της παραγωγής για την οποία πρόκειται, παρατηρείται ότι, εκτός από την αισθητή μείωση των μεριδίων της αγοράς, των κατεχομένων από τους κοινοτικούς παραγωγούς, που προαναφέρθηκε, η αποδοτικότητα των δραστηριοτήτων των σχετικών κοινοτικών παραγωγών σημείωσε επίσης πτώση κατά τη διάρκεια της περιόδου αναφοράς.

50 Τονίζεται, σχετικώς, ότι τα θεσμικά όργανα δεν όφειλαν, όπως ισχυρίζεται η Sharp, να λάβουν υπόψη τα κέρδη ή τις ζημίες των κοινοτικών παραγωγών επί του συνόλου των δραστηριοτήτων τους στον τομέα της φωτοαντιγραφής. Πράγματι, σύμφωνα με το άρθρο 4, παράγραφος 4, του κανονισμού 2176/84, το αποτέλεσμα των εισαγωγών που αποτελούν το αντικείμενο ντάμπινγκ πρέπει να εκτιμάται σε σχέση με την παραγωγή του ομοειδούς προϊόντος εντός της Κοινότητας. Επομένως, το Συμβούλιο, λαμβάνοντας υπόψη την εν λόγω παραγωγή, όπως καθορίζεται πιο πάνω, ορθώς εκτίμησε την επίπτωση των ιαπωνικών εισαγωγών επί της αποδοτικότητας των κοινοτικών παραγωγών.

51 Η Sharp ισχυρίζεται, εξάλλου, ότι η εξέλιξη της ευρωπαϊκής αγοράς των μηχανημάτων φωτοαντιγραφής αποδεικνύει ότι τα θεσμικά όργανα κακώς απέδωσαν στις εν λόγω εισαγωγές τη ζημία η οποία προκύπτει από άλλους παράγοντες και ειδικότερα από την απόφαση των κοινοτικών επιχειρήσεων να μην αναλάβουν την παραγωγή μικρών φωτοαντιγραφικών μηχανημάτων, λόγω των δαπανών και των τεχνολογικών δυσκολιών που θα συνεπαγόταν η ανάπτυξη των καινούργιων αυτών μοντέλων.

52 Αυτό το επιχείρημα δεν μπορεί να γίνει δεκτό. Πράγματι, όσον αφορά τη RankXerox, το Συμβούλιο εκθέτει στην 85η αιτιολογική σκέψη του προσβαλλομένου κανονισμού ότι, από το 1982/1983, υπερπηδήθηκαν οι δυσκολίες που είχε συναντήσει η εν λόγω εταιρία για την ανάπτυξη καινούργιου μοντέλου και ότι ένα τέτοιο μοντέλο πράγματι προωθήθηκε στην αγορά. Επομένως, το Συμβούλιο δεν έσφαλε εκτιμώντας ότι αυτές οι δυσκολίες ήταν άσχετες προς τη ζημία, η οποία άλλωστε προκλήθηκε στη RankXerox εξαιτίας των εισαγωγών προελεύσεως Ιαπωνίας.

53 Όσον αφορά την Océ και την Olivetti, υπενθυμίζεται, όπως αυτό επισημάνθηκε πιο πάνω (σκέψη 37), ότι οι προσπάθειες των δύο αυτών παραγωγών που απέβλεπαν στο να τελειοποιήσουν και να προωθήσουν στην αγορά πλήρη σειρά μοντέλων απέτυχαν εξαιτίας της συμπιέσεως των τιμών της αγοράς που προκάλεσαν οι ιαπωνικές εισαγωγές.

54 Προκειμένου, τέλος, περί της επιχειρηματολογίας, της σχετικής με τη φερομένη ανωτερότητα των ιαπωνικών PPC, την ποικιλία των μηχανημάτων τους, την ποιότητα και αξιοπιστία τους, παρατηρείται ότι περί αυτών δεν προσκομίστηκε κανένα αποδεικτικό στοιχείο.

55 Υπό το φως των προηγουμένων σκέψεων, ο λόγος ακυρώσεως ο αντλούμενος από την εσφαλμένη εκτίμηση των παραγόντων της ζημίας πρέπει να απορριφθεί.

Επί του λόγου ακυρώσεως που αντλείται από εσφαλμένη εκτίμηση των συμφερόντων της Κοινότητας

56 Η Sharp υποστηρίζει ότι η εκτίμηση των συμφερόντων της Κοινότητας πάσχει λόγω του ότι η Rank Xerox, η Océ και η Olivetti, που εξηρτώντο και αντλούσαν όφελος από τις εισαγωγές προελεύσεως Ιαπωνίας, θεωρήθηκαν ότι αποτελούσαν μέρος του συνόλου των παραγωγών που αποτελούν την κοινοτική παραγωγή και λόγω του ότι τα θεσμικά όργανα δεν συνέκριναν το συμφέρον τους με αυτό των εισαγωγέων OEM, όπως είναι η Gestetner, η Agfa-Gevaert και άλλοι. Σχετικώς, επικαλείται το ότι η Rank Xerox, η Océ και η Olivetti μαζί με την Tetras κατείχαν μόνο το 3 % της κοινοτικής αγοράς των μικρών φωτοαντιγραφικών μηχανημάτων, ενώ οι προαναφερθέντες εισαγωγείς OEM, που απασχολούσαν πολύ μεγάλο αριθμό προσώπων, ανέπτυξαν μεγάλη δραστηριότητα στον τομέα των μικρών φωτοαντιγραφικών μηχανημάτων.

57 Η Sharp θεωρεί ότι, δεδομένου του πολύ περιορισμένου χαρακτήρα της κοινοτικής παραγωγής και της πολύ μικρής ποικιλίας των προσφερομένων προϊόντων στον τομέα των μικρών φωτοαντιγραφικών μηχανημάτων, η εκτίμηση των θεσμικών οργάνων ως προς το αν τα συμφέροντα της Κοινότητας απαιτούσαν κοινοτική ενέργεια ήταν εσφαλμένη, στον βαθμό που, αποφασίζοντας να προστατεύσουν τους κατασκευαστές πολύ μικρής ποσότητας προϊόντων, δεν έλαβαν υπόψη τις εντεύθεν απορρέουσες συνέπειες.

58 Υπενθυμίζεται ότι, όπως έκρινε το Δικαστήριο, ιδίως με την προαναφερθείσα απόφαση της 14ης Μαρτίου 1990, C-156/87, σκέψη 63, το ζήτημα αν το συμφέρον της Κοινότητας καθιστά αναγκαία μια κοινοτική ενέργεια προϋποθέτει την εκτίμηση περίπλοκων οικονομικών καταστάσεων. Ο δικαστικός έλεγχος αυτής της εκτιμήσεως πρέπει να περιορίζεται στον έλεγχο ότι τηρήθηκαν οι κανόνες διαδικασίας, ότι συνέβησαν πράγματι τα περιστατικά επί των οποίων στηρίχθηκε η επίμαχη επιλογή και ότι δεν χώρησε ούτε πρόδηλη πλάνη κατά την εκτίμηση των περιστατικών αυτών ούτε ενέργεια κατά κατάχρηση εξουσίας.

59 Παρατηρείται σχετικώς ότι, κατά τα θεσμικά όργανα, ελλείψει δασμών αντιντάμπινγκ, θα ήταν αμφίβολο αν θα μπορούσε να συνεχιστεί κοινοτική και ανεξάρτητη παραγωγή PPC, ενώ αυτή είναι αναγκαία για τη διατήρηση και την ανάπτυξη των τεχνικών που απαιτούνται για την παραγωγή προϊόντων αναπαραγωγής εγγράφων, καθώς και για τη διατήρηση μεγάλου αριθμού θέσεων εργασίας. Η εν λόγω ανησυχία προέκυπτε ιδίως από την εξαγορά, κατά τη διάρκεια της έρευνας, της επιχειρήσεως κοινοτικού παραγωγού από Ιάπωνα βιομήχανο. Τα θεσμικά όργανα θεώρησαν, επομένως, ότι η εν λόγω ανάγκη προστασίας της κοινοτικής βιομηχανίας ήταν σημαντικότερη από την προστασία των αμέσων συμφερόντων των καταναλωτών, όπως διευκρινίζεται στην 99η αιτιολογική σκέψη του προσβαλλομένου κανονισμού, και από την προστασία των εισαγωγέων.

60 Δεδομένου ότι τα θεσμικά όργανα δεν υπέπεσαν σε καμία πρόδηλη πλάνη κατά την εκτίμηση των συμφερόντων της Κοινότητας, ο προβληθείς συναφώς λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί.

Επί του λόγου ακυρώσεως που αντλείται από τον εσφαλμένο υπολογισμό του δασμού αντιντάμπινγκ

61 Η Sharp ισχυρίζεται, τέλος, ότι τα θεσμικά όργανα ορίζοντας τους οριστικούς δασμούς αντιντάμπινγκ σε 20 % της καθαρής τιμής «ελεύθερο στα σύνορα», παρέβησαν το άρθρο 13, παράγραφος 3, του κανονισμού 2176/84, κατά το οποίο το ποσό των εν λόγω δασμών δεν μπορεί να είναι ανώτερο από αυτό που είναι αναγκαίο για την εξάλειψη της ζημίας.

62 Σχετικώς, η Sharp αναφέρει, καταρχάς, ότι κακώς η Επιτροπή θεώρησε ότι ένα περιθώριο κέρδους 12 % ήταν αναγκαίο για να εξασφαλίσει εύλογο κέρδος ή εισόδημα στο πλαίσιο των πωλήσεων των PPC. Το εν λόγω περιθώριο είναι προδήλως

υπερβολικό, λόγω του ότι τα μικρά φωτοαντιγραφικά μηχανήματα πωλούνται πάντοτε με κέρδος μικρότερο από αυτό που προκύπτει από το σύνολο των δραστηριοτήτων που συνδέονται με την πώληση των PPC. Παρατηρεί, περαιτέρω, ότι ο δασμός υπολογίστηκε για να αντισταθμιστεί η υποτιμολόγηση η οποία, για τους λόγους που ήδη έχουν εκτεθεί, δεν υφίσταται. Η Sharp θεωρεί, τέλος, ότι η περιγραφή του τρόπου υπολογισμού του δασμού στην 107η αιτιολογική σκέψη του προσβαλλομένου κανονισμού δεν είναι σαφής.

63 Όσον αφορά το επιχείρημα ότι το περιθώριο κέρδους των 12 % είναι υπερβολικό,παρατηρείται ότι, κατά την 103η αιτιολογική σκέψη του προσβαλλομένου κανονισμού, το επιλεγέν ποσοστό έπρεπε να επιτρέψει στο σύνολο των κοινοτικών παραγωγών να εξασφαλίσουν λογική απόδοση, ανάλογη με τον κίνδυνο που αντιστοιχεί στην επένδυση για την τελειοποίηση καινούργιων προϊόντων. Σχετικώς, τα θεσμικά όργανα θεώρησαν ότι δεν ήταν πρόσφορο να λάβουν υπόψη τα κέρδη που πραγματοποιούνται από τις προμήθειες ή από άλλες δραστηριότητες σχετικές με τα μηχανήματα φωτοαντιγραφής.

64 Ούτε από τη δικογραφία ούτε από τις διεξαχθείσες ενώπιον του Δικαστηρίου συζητήσεις προκύπτει ότι τα θεσμικά όργανα άσκησαν πλημμελώς την εξουσία εκτιμήσεώς τους. Η Sharp, άλλωστε, δεν απέδειξε σε ποιον βαθμό το κατώτερο περιθώριο για τα μικρά φωτοαντιγραφικά μηχανήματα θα είχε επίπτωση επί του ποσού του επιβληθέντος δασμού αντιντάμπινγκ.

65 Το επιχείρημα ότι η υποτιμολόγηση, την οποία ο δασμός έπρεπε να αντισταθμίσει, δεν υφίστατο, δεν μπορεί να γίνει δεκτό. Πράγματι, όπως επισημαίνεται στην 110η αιτιολογική σκέψη του προσβαλλομένου κανονισμού, οι Ιάπωνες εξαγωγείς αναμφισβητήτως προέβησαν σε ορισμένης μορφής υποτιμολογήσεις (σκέψη 48), λαμβανομένης, όμως, υπόψη της αδυναμίας ποσοτικού υπολογισμού τους, κανένα στοιχείο που να τις λαμβάνει υπόψη δεν περιελήφθη στους υπολογισμούς του δασμού αντιντάμπινγκ.

66 Προκειμένου, τέλος, περί της περιγραφής του τρόπου υπολογισμού του δασμού, αρκεί η διαπίστωση ότι στην 107η αιτιολογική σκέψη του προσβαλλομένου κανονισμού εκτίθεται λεπτομερώς το σύνολο των πράξεων του υπολογισμού που πραγματοποίησαν τα θεσμικά όργανα και Sharp δεν διευκρίνισε τους λόγους για τους οποίους οι εν λόγω πράξεις δεν ήσαν καταληπτές.

67 Όπως προκύπτει από τις προηγούμενες σκέψεις, ο λόγος ακυρώσεως περί εσφαλμένου υπολογισμού του δασμού αντιντάμπινγκ πρέπει να απορριφθεί και, επομένως, και η προσφυγή στο σύνολό της.

Επί των δικαστικών εξόδων

68 Κατά το άρθρο 69, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα. Επειδή η προσφεύγουσα ηττήθηκε, πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα, περιλαμβανομένων των δικαστικών εξόδων της παρεμβαίνουσας CECOM που υπέβαλε σχετικό αίτημα. Η Επιτροπή θα φέρει, σύμφωνα με το άρθρο 69, παράγραφος 4, του Κανονισμού Διαδικασίας, τα δικά της δικαστικά έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πέμπτο τμήμα)

αποφασίζει:

1) Απορρίπτει την προσφυγή.

2) Καταδικάζει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα, περιλαμβανομένων των δικαστικών εξόδων της παρεμβαίνουσας CECOM.

Joliet Slynn

Grévisse Moitinho de Almeida Zuleeg

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 10 Μαρτίου 1992.

Ο Γραμματέας

J.-G. Giraud

Ο Πρόεδρος του πέμπτου τμήματος

R. Joliet